

[Finansministeren.]

tallet af Beboelseslejligheder, gaar det foreliggende Lovforslag ud fra en Fordeling efter Indbyggerantallet. Hvis et Beløb for et Omraade ikke forbruges, kan det overføres til et andet Omraade, og hvis de 12 Mill. Kr., som reserveres til Vinterarbejder, ikke bliver opbrugt, kan det ikke brugte Beløb overføres til de særlige Arbejder, der kan udføres uden for Vintermaanederne.

Indenrigsministeren er efter den hidtidige Lov bemyndiget til efter Forhandling med Finansministeren at forbyde Anvendelsen af visse Materialer ved de Arbejder, der ydes Støtte til. Materialesituationen er jo nu yderligere skærpet; det foreslaas derfor, at det ogsaa skal kunne bestemmes, at der ikke ydes Støtte til Arbejder, ved hvilke Forbruget af Træ, Jern og lignende Materialer er særlig stort i Forhold til Arbejds-lønnen.

Jeg skal sluttelig gøre opmærksom paa, at den Kommune, hvori vedkommende Ejendom er beliggende, som hidtil skal afholde en Tiendedel af Tilskuddet, medens Staten afholder Resten, dog at Staten betaler det fulde Beløb, for saa vidt det drejer sig om Tilskud vedrørende Kirker.

Midlerne til Dækning af Statens Udgifter skal, som det hidtil har været fastslaaet, tilvejebringes gennem den til Bestridelse af Statens Beskæftigelsesudgifter oprettede Beskæftigelsesfond.

Jeg skal med disse Bemærkninger til-lade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Bender: Naar jeg fra dette Sted takker den højtærede Indenrigsminister for Lovforslaget, gør jeg det ud fra den Betragtning, at Loven vil vække Glæde i de store Befolkningslag, først og fremmest hos dem, som nu engang er henvist til at søge deres Erhverv inden for Bygningsindustrien. De stigende Materiale vanskeligheder og stærkt forøgede Byggeudgifter gør det i høj Grad vanskeligt at iværksætte Nybyggeri, og en Ændring af disse Forhold kan ikke forventes i en overskuelig Fremtid. Statistisk Departements Beregning viser ogsaa en meget betydelig Nedgang i Antallet af Lejligheder under Opførelse, og hvis Byggeindustrien alene skulde være henvist til Nybyggeri, vilde en katastrofal Arbejdsledighed derfor blive Følgen. At en saadan Ledighed er blevet undgaaet i den forløbne Sommer, skyldes Gennemførelsen af Loven af 31. Oktober 1940 og de senere Ændringslove samt Loven om Istandsættelse af Byg-

ninger paa Landet. De har alle medvirket til at holde Arbejdsløsheden paa et Lavmaal i Forhold til Aarene forud. Det er derfor heldigt, at Lovgivningen fortsættes, hvilket Indenrigsministeriets Byggeudvalg af 1940 har gjort Indstilling om.

Det er efter min Mening ogsaa rigtigt, at Lovforslaget tager Sigte særlig paa Vintertiden, hvor Nybyggeriet er paa et Minimum, og hvor saadanne Arbejder, som der er tænkt paa i Lovforslaget, godt kan udføres, selv om de maaske bliver noget dyrere, end hvis de blev udført i Sommerhalvaaret. Det er for at stimulere Lysten til Udførelse af dette Arbejde i den vanskelige Del af Aaret, at man yder større Tilskud til Arbejder i Vintertiden, end til det Sommerarbejde, som Lovforslaget hjemler Ret til. Det er helt rigtigt, hvis man skal opnaa det tilsigtede Resultat, at fremskaffe Arbejde i den Tid, da det er særlig nødvendigt.

Jeg finder i øvrigt ikke Anledning til at komme ind paa en nøjere Gennemgang af Lovforslaget, men skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Thisted Knudsen: Der er efter vor Opfattelse ingen Tvivl om, at Beskæftigelsesvanskelighederne vil blive store i den kommende Vinter, og derfor er det kun naturligt, at Staten for sit Vedkommende bestræber sig for at udnytte de Beskæftigelsesmuligheder, der er til Stede, ogsaa gennem en Lovgivning af denne Art.

Erfaringerne fra denne Lovgivning viser, at man ved Hjælp af Tilskud og Laan kan fremkalde en meget betydelig Beskæftigelse inden for Byggefagene. Mit Parti kan derfor endnu en Gang tiltræde et Lovforslag af denne Karakter, og dette saa meget mere som Byggeomkostningerne, hvad det ærede Medlem Hr. Bender ogsaa anførte, er steget ganske betydeligt. Sætter man Byggeomkostningerne i August 1939 til 100, er de i August 1941 143, og siden vi vedtog den første Lov af denne Art i Oktober 1940, er de yderligere steget 10 pCt.

Efter vor Opfattelse er der ingen Tvivl om, at en Stigning i Byggeomkostningerne af denne Art ikke kan virke fremmende paa Beskæftigelsen inden for Byggefagene, og at mange derfor vilde holde sig tilbage, er sikkert. Derfor erkender vi, at man ud fra beskæftigelsesmæssige Synspunkter maa anbefale dette Lovforslag; vi anser det for nødvendigt, og vi hilser særlig med Tilfredshed, at Loven er indskrænket til at omfatte Vinterhalvaaret.